

ДИРЕКТИВА 97/36/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 юни 1997 година

за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби от законите, подзаконовите и административните актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняването на дейности по телевизионно разпространение

към пълна библиографска справка

Серия, номер на ОВ, дата, страници

ОВ L 202, 30/07/1997, стр.60-70

Специално издание

Българско специално издание: Глава 06 Том 02 Стр. 0232-0242

Selex номер

31997L0036

Дати

Дата на документа: 30/06/1997

Дата на действие: 30/07/1997; Влизане в сила Дата на публ. Виж Чл 3

Дата на прекратяване на действието: няма

Дата на транспониране: 30/12/1998; Най-късно до Виж Чл 2.1

Изменен с:

Поправен с 31997L0036R(01)

Поправен с 31997L0036R(02)

Версия на документа в EUR-Lex

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 57, параграф 2 и член 66 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията [1],

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет [2],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189б от Договора [3], в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 16 април 1997 г.,

(1) като имат предвид, че Директива 89/552/ЕИО на Съвета [4] представлява правната рамка за телевизионно разпространение във вътрешния пазар;

(2) като имат предвид, че член 26 от Директива 89/552/ЕИО постановява Комисията, не по-късно от края на петата година след датата на приемането на директивата, да представи на Европейския парламент, Съвета и Икономическия и социален комитет доклад относно прилагането на директивата и, ако е необходимо, да направи нови предложения за адаптирането ѝ към развитието в областта на телевизионното разпространение;

(3) като имат предвид, че прилагането на Директива 89/552/ЕИО и докладът относно нейното прилагане, разкриха необходимостта от изясняване на някои определения или задължения на държавите-членки съгласно настоящата директива;

(4) като имат предвид, че Комисията в своето съобщение от 19 юли 1994 г. озаглавено „Пътят на Европа към информационното общество: план за действие“, подчерта важността на една регулаторна рамка, която да се прилага по отношение съдържанието на аудиовизуалните услуги, което би спомогнало за гарантиране свободното движение на такива услуги в Общността, и която отговаря на възможностите за развитие в този сектор, открити от новите технологии, като същевременно се отчита специфичното

естество, в частност, културното и социологическото въздействие на аудиовизуалните програми, по какъвто и начин да се излъчват;

(5) като имат предвид, че Съветът приветства този план за действие на срещата си на 28 септември 1994 г. и подчерта необходимостта от подобряване на конкурентоспособността на европейската аудиовизуална индустрия;

(6) като имат предвид, че Комисията представи Зелена книга относно защитата на малцинствата и човешкото достойнство в аудиовизуалните и информационните услуги и се е заела да представи Зелена книга, фокусирана върху развитието на културните аспекти на тези нови услуги;

(7) като имат предвид, че всяка законодателна рамка, отнасяща се до новите аудиовизуални услуги, трябва да е съпоставима с основната цел на настоящата директива, която е да се създаде правната рамка за свободното движение на услуги;

(8) като имат предвид, че е от съществено значение, държавите-членки да предприемат действие по отношение на услуги, съпоставими с телевизионното разпространение, за да се предотврати каквото и да е нарушение на основополагащите принципи, които трябва да регулират информацията и появата на значителни несъответствия що се отнася до свободното движение и конкуренцията;

(9) като имат предвид, че на срещата на Европейския съвет в Есен на 9 и 10 декември 1994 г., държавните глави и правителствените ръководители поискаха от Комисията да представи предложение за преразглеждане на Директива 89/552/ЕИО преди следващата им среща;

(10) като имат предвид, че прилагането на Директива 89/552/ЕИО разкри необходимостта от изясняване на концепцията за юрисдикцията, прилагана по-специално спрямо аудиовизуалния сектор; като имат предвид, че с оглед на съдебната практика на Съда на Европейските общности, критерият за установяване следва да стане основният критерий, определящ юрисдикцията на конкретна държава-членка;

(11) като имат предвид, че понятието за установяване съгласно критериите, постановени от Съда на Европейските общности в неговото решение от 25 юли 1991 г. по делото *Factortame* [5], включва действителното упражняване на икономическа дейност посредством фиксирано установяване за неопределен период;

(12) като имат предвид, че установяването на организация за телевизионно разпространение може да бъде определено от редица практически критерии, като местоположение на главното управление на доставчика на услуги, мястото, където обикновено се взимат решения за програмната политика, мястото откъдето програмата, предназначена за публично разпространение, окончателно се подготвя и заснема, както и мястото, където се намира преобладаващата част от работната сила, необходима за осъществяването на дейността по телевизионно разпространение;

(13) като имат предвид, че определянето на поредица от практически критерии е предназначено да установи посредством изчерпателна процедура, че една държава-членка и само тя има юрисдикцията над разпространител във връзка с предоставянето на услугите, до които се отнася настоящата директива; въпреки това, като вземат предвид съдебната практика на Съда на Европейските общности и за да избегнат случаите, в които съществува липса на юрисдикция, подходящо е да се постави критерият за установяване по смисъла на член 52, и следвайки Договора за създаване на Европейската общност като решаващ критерий, който определя юрисдикцията на държава-членка;

(14) като имат предвид, че съгласно постоянната съдебна практика на Съда на Европейските общности [6], дадена държава-членка си запазва правото да предприеме мерки срещу организация за телевизионно разпространение, която е установена в друга държава-членка, но е насочила цялата или по-голяма част от дейността си към територията на първата държава-членка, ако изборът на установяване е бил направен с оглед да се заобиколи законодателството, което би било приложимо спрямо организацията, ако тя се е установила на територията на първата държава-членка;

(15) като имат предвид, че член Е, параграф 2 от Договора за Европейския съюз постановява, че Съюзът

съблюдава основните права, както са гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи като основни принципи на правото на Общността; като имат предвид, че всяка мярка, насочена към ограничаване на приемането и/или преустановяването на препредаването на телевизионни предавания, предприета съгласно член 2а от Директива 89/552/ЕИО, изменена с настоящата директива, трябва да е в съответствие с такива принципи;

(16) като имат предвид, че е необходимо да се осигури ефективното прилагане на разпоредбите на Директива 89/552/ЕИО, изменена с настоящата директива, в цялата Общност, за да се запази свободната и лоялна конкуренция между дружества в същия сектор;

(17) като имат предвид, че пряко засегнати трети лица, включително граждани на други държави-членки, трябва да имат възможност да отстояват правата си, според националното право, пред компетентните съдебни или други органи на държавата-членка, под чиято юрисдикция попада организацията за телевизионно разпространение, която не се е съобразила с националните разпоредби, произтичащи от прилагането на Директива 89/552/ЕИО, изменена с настоящата директива;

(18) като имат предвид, че е особено важно държавите-членки да са в състояние да предприемат мерки за защита правото на информация и да осигуряват широк достъп на обществеността до телевизионното отразяване на събития от национално или ненационално значение, от първостепенна важност за обществото, като Олимпиади, Световно първенство по футбол и Европейско футболно първенство; като имат предвид, че с тази цел държавите-членки си запазват правото до предприемат мерки, съвместими с правото на Общността, насочени към регулиране упражняването от телевизионните оператори съгласно тяхната компетентност на изключителни права на излъчване на такива събития;

(19) като имат предвид, че е необходимо да се приемат разпоредби в една общностна рамка, за да се избегне потенциална правна несигурност и нарушения на пазара и за да се координира свободното движение на телевизионни услуги с необходимостта от предотвратяване възможността от заобикаляне на националните мерки, предназначени за защита на легитимен общ интерес;

(20) като имат предвид в частност, че е подходящо в настоящата директива да се предвидят разпоредби, отнасящи се до упражняването от телевизионните оператори на изключителни права за излъчване, които те може да са откупили за събития, смятани от първостепенно значение за обществото в дадена държава-членка, различна от тази, която има юрисдикция по отношение на телевизионните оператори; и като имат предвид, че да се избегне спекулативното откупуване на права с оглед заобикаляне на националните мерки, необходимо е да се приложат тези разпоредби по отношение на договорите, сключени след публикуването на настоящата директива и по отношение на събитията, които са настъпили след датата на въвеждането ѝ; и като имат предвид, че когато договорите, които предхождат публикуването на настоящата директива се продължават, те се смятат за нови договори;

(21) като имат предвид, че събитията от първостепенно значение за обществото, следва по смисъла на настоящата директива, да отговарят на определени критерии, което ще рече, че се касае за изключителни събития, които са от интерес за широката публика в Европейския съюз или в дадена държава-членка или в значителна част от определена държава-членка и са организирани предварително от организатор на събития, който е законно упълномощен да продава правата, свързани с това събитие;

(22) като имат предвид, че по смисъла на настоящата директива „свободна телевизия“ означава излъчването по канал, публичен или търговски, на програми, които са достъпни за обществеността без допълнително заплащане освен начините за финансиране на разпространението, които широко преобладават във всяка държава-членка (като лицензна такса и/или основна периодична абонаментна такса за кабелна мрежа);

(23) като имат предвид, че държавите-членки са свободни да предприемат всякакви мерки, които те смятат за подходящи с оглед на предавания, които произлизат от трети страни, и които не отговарят на условията, определени в член 2 от Директива 89/552/ЕИО, изменена с настоящата директива, при условие че те са в съответствие с правото на Общността и международните задължения на Общността;

(24) като имат предвид, че за да се отстранят препятствията, произтичащи от различията в

националните законодателства относно промоцията на европейски произведения, Директива 89/552/ЕИО, изменена с настоящата директива, съдържа разпоредби, целящи хармонизирането на тези законодателства; като имат предвид, че тези разпоредби, които по-принцип са предназначени за либерализиране на търговията, трябва да съдържат клаузи, хармонизиращи условията за конкуренция;

(25) като имат предвид, освен това, че член 128, параграф 4 от Договора за създаване на Европейската общност, изисква Общността да взема под внимание културните аспекти в дейността си по силата на други разпоредби на Договора;

(26) като имат предвид, че Зелената книга относно „Стратегически възможности за заздравяване на европейската програмна индустрия в контекста на аудиовизуалната политика на Европейския съюз“, приета от Комисията на 7 април 1994 г. предлага, *inter alia*, мерки за насърчаване на европейските произведения с цел по-нататъшното развитие на сектора; като имат предвид, че програмата Медия II, която се стреми да насърчава обучението, развитието и разпространението в аудиовизуалния сектор, е предназначена също така да съдейства за развитието в създаването на европейски произведения; като имат предвид, че Комисията е предложила това производство на европейски произведения да бъде насърчавано и чрез механизмите на Общността, като например Гаранционния фонд;

(27) като имат предвид, че организации за разпространение, специалисти по изготвяне на програми, продуценти, автори и други специалисти следва да бъдат насърчавани в развитието на по-обстойни концепции и стратегии, целящи развитието на европейските аудиовизуални художествени филми, които са адресирани към международната аудитория;

(28) като имат предвид, в допълнение към съображенията, цитирани по-горе, че е необходимо да се създадат условия за подобряване на конкурентоспособността на програмната индустрия; като имат предвид, че от съобщенията относно прилагането на членове 4 и 5 от Директива 89/552/ЕИО, приети от Комисията на 3 март 1994 г. и на 15 юли 1996 г. съобразно член 4, параграф 3 от посочената директива, се прави извода, че мерките за насърчаване на европейски произведения могат да допринесат за такова едно подобряване, но че е нужно те да отчитат развитието в областта на телевизионното разпространение;

(29) като имат предвид, че каналите, излъчващи изцяло на език, различен от тези на държавите-членки, не следва да бъдат обект на разпоредбите на членове 4 и 5; като имат предвид, независимо от това къде такъв език или езици заемат значителна част от, но не изцяло програмното време на канала, разпоредбите на членове 4 и 5 не следва да се прилагат към тази част от програмното време;

(30) като имат предвид, че делът на европейските произведения, трябва да бъде изпълнен като се отчита икономическата реалност; като имат предвид, следователно, че за постигането на тази цел е необходима прогресивна система;

(31) като имат предвид, с оглед насърчаването на производството на европейски произведения, от съществено значение е Общността, отчитайки аудиовизуалния капацитет на всяка държава-членка и необходимостта от защита на по-малко използваните езици на Европейския съюз, да поощрява независимите продуценти; като имат предвид, че държавите-членки, при определянето на понятието „независим продуцент“ следва надлежно да вземат предвид критерии като собственост на компанията производител, количеството програми, доставяни на същия разпространител и собственост върху вторичните права;

(32) като имат предвид, че въпросът за специфичното разпределяне на времето за всеки вид телевизионно представяне на кинематографични произведения е преди всичко проблем, който се урежда посредством споразумения между заинтересованите страни или съответните професионалисти;

(33) като имат предвид, че рекламирането на медицински продукти за хуманна употреба е предмет на разпоредбите на Директива 92/28/ЕИО [7];

(34) като имат предвид, че ежедневното програмно време, отделяно за съобщения, направени от телевизионния разпространител във връзка с неговите собствени програми и пряко произтичащите от тях помощни продукти, или за съобщения за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчени

безплатно, не трябва да бъде включено в максималната продължителност на ежедневното или почасово програмно време, което може да бъде отделено за реклама и телевизионен пазар;

(35) като имат предвид, че с оглед да се избегне нарушаване на конкуренцията, тази дерогация се ограничава до съобщенията, отнасящи се до продукти, които отговарят на двойното условие да бъдат помощни към и да са пряко произтичащи от съответните програми; като имат предвид, че терминът помощни се отнася до продукти, предназначени специално да дадат възможност на обществеността да се възползва напълно от или да взема участие в тези програми;

(36) като имат предвид, че с оглед на развитието на телевизионния пазар, който представлява икономически важна дейност за операторите като цяло и истински пазар за стоки и услуги в рамките на Общността, е от съществено значение е да се променят правилата относно програмното време и да се осигури висока степен на защита на потребителя, посредством въвеждането на подходящи стандарти, регулиращи формата и съдържанието на такива предавания;

(37) като имат предвид, че е важно за компетентните национални органи при контрола върху прилагането на съответните разпоредби да са в състояние да разграничават, що се отнася до каналите, които не са изключително предназначени за телевизионен пазар, от една страна програмното време, определено за пазарни спотове, рекламни спотове и други форми на рекламиране, а от друга страна програмното време, определено на телепазарни прозорци; като имат предвид, че следователно е необходимо и достатъчно, всеки прозорец да е ясно идентифициран с визуални и звукови средства, поне в началото и в края на прозореца;

(38) като имат предвид, че Директива 89/552/ЕИО, изменена с настоящата директива, се прилага спрямо каналите, предназначени изключително за телевизионен пазар или самореклама, с изключение на конвенционалните програмни елементи, като новини, спорт, документални и игрални филми, единствено за целите на тези директиви и без да се засяга включването на такива канали в обсега на други инструменти на Общността;

(39) като имат предвид, че е необходимо да се разясни, че дейностите по самореклама са особена форма на реклама, в която разпространителят представя собствените си продукти, услуги, програми или канали; като имат предвид в частност, че кадри, състоящи се от откъси от програми, следва да се третират като програми; като имат предвид, че саморекламата е нов и сравнително непознат феномен и разпоредбите, които го засягат, могат следователно да бъдат обект на преразглеждане при бъдещи прегледи на настоящата директива;

(40) като имат предвид, че е необходимо да се изяснят правилата за защита на физическото, умственото и моралното развитие на непълнолетните; като имат предвид, че установяването на ясно разграничение между програми, които са предмет на абсолютна забрана и онези, които могат да бъдат разрешени при използването на подходящи технически средства, следва да удовлетворява загрижеността относно обществения интерес, изразена от държавите-членки и Общността;

(41) като имат предвид, че никоя от разпоредбите на настоящата директива, които засягат защитата на непълнолетните и обществения ред, не изисква въпросните мерки задължително да бъдат приложени посредством предварителния контрол върху телевизионните предавания;

(42) като имат предвид, че изследване на Комисията съвместно с компетентните органи на държавите-членки върху възможните предимства и недостатъци от по-нататъшни мерки за улесняване на контрола, упражняван от родители или попечители върху програмите, които непълнолетните могат да гледат, отчита, *inter alia*, благоприятното оценяване на:

— изискването за нов телевизионен приемник, да бъде оборудван с техническо устройство, което да позволява на родителите или попечителите да филтрират определени програми,

— въвеждането на подходящи рейтинг системи,

— насърчаване на политика за семейно гледане на телевизия и други образователни и осведомителни

мерки,

— съобразяване с опита, натрупан в тази област в Европа и навсякъде другаде, както и с мненията на заинтересованите страни като телевизионни оператори, продуценти, образователни и медийни специалисти и съответните асоциации,

с оглед да се представят, ако е необходимо преди крайния срок, определен в член 26, подходящи предложения за правни или други мерки;

(43) като имат предвид, че е уместно да се измени Директива 89/552/ЕИО, за да се разреши на физически или юридически лица, чиито дейности включват производството или продажбата на медицински продукти и медицинско лечение, възможни само по предписание, да спонсорират телевизионни програми, при условие че такова спонсорство не заобикаля забраната за телевизионна реклама на медицински продукти и медицинско лечение, възможни само по предписание;

(44) като имат предвид, че подходът в Директива 89/552/ЕИО и настоящата директива е бил приет за постигане на основното, необходимо и достатъчно хармонизиране, за да се осигури свободното движение на телевизионни предавания в Общността; като имат предвид, че държавите-членки са свободни да прилагат спрямо оператори под тяхната юрисдикция, по-подробни или строги правила в областите, координирани от настоящата директива, включително, *inter alia*, правила, засягащи постигането на цели на езиковата политика, защита на обществения интерес от гледна точка на ролята на телевизията като доставчик на информация, образование, култура и развлечения, необходимостта да се запази плурализма в информационната индустрия и медиите, както и защитата на конкуренцията, с оглед да се избегне злоупотребата с господстващо положение и/или с установяването или заздравяването на господстващи положения посредством сливания, споразумения, придобивания или подобни инициативи; като имат предвид, че такива правила трябва да са съвместими с правото на Общността;

(45) като имат предвид, че целта да се подпомага аудиовизуалната продукция в Европа, може да бъде следвана от държавите-членки в рамките на организацията на техните услуги за разпространение, *inter alia*, посредством определянето на задача от обществен интерес за определени организации за разпространение, включително задължението значително да допринасят за инвестирането в европейска продукция;

(46) като имат предвид, че член Б от Договора за Европейския съюз постановява, че една от целите, които Съюзът сам си е поставил, е изцяло да поддържа *acquis communautaire*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 89/552/ЕИО се изменя, както следва:

1. в член 1:

а) добавя се следната нова буква б):

„б) „телевизионен оператор" е физическо или юридическо лице, което носи редакционна отговорност за съставянето на разписанията на телевизионни програми по смисъла на буква а), и което ги излъчва или ги е излъчило посредством трети лица;"

б) предишната буква б) става буква в) и гласи, както следва:

„в) „телевизионна реклама" е всяка форма на съобщение, излъчено срещу заплащане или подобно

възнаграждение, или излъчено за целите на саморекламата на публично или частно предприятие, във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се насърчи доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, срещу заплащане;"

в) предишните букви в) и г) стават букви г) и д);

г) добавя се следната буква:

„е) „телевизионен пазар" е всяко пряко предложение към обществеността, излъчено с цел доставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения, срещу заплащане.";

2. член 2 се заменя със следното:

„Член 2

1. Всяка държава-членка осигурява, че всички телевизионни предавания, излъчени от телевизионни оператори под нейната юрисдикция спазват правилата на правната система, приложими спрямо телевизионните предавания, предназначени за обществеността в тази държава-членка.

2. По смисъла на настоящата директива, телевизионни оператори под юрисдикцията на дадена държава-членка са:

— онези, установени в тази държава-членка в съответствие с параграф 3,

— онези, към които се прилага параграф 4.

3. По смисъла на настоящата директива, даден телевизионен оператор се счита за установен в дадена държава-членка в следните случаи:

а) главното управление на телевизионния оператор е в тази държава-членка и редакционните решения за програмното разписание се вземат в тази държава-членка;

б) ако главното управление на телевизионен оператор е в една държава-членка, но редакционните решения за програмното разписание се вземат в друга държава-членка, той се смята за установен в държавата-членка, където оперира значителна част от работната сила, ангажирана с извършването на дейността по телевизионно разпространение; ако във всяка от тези държави-членки се извършва дейност от значителна част от работната сила, ангажирана с реализиране на телевизионно разпространение, телевизионният оператор се смята за установен в държавата-членка, в която се намира главното му на управление; ако в нито една от тези държавите-членки не се извършва дейност от значителна част от работната сила, ангажирана с реализирането на телевизионно разпространение, телевизионният оператор се смята за установен в държавата-членка, в която за първи път е започнал да излъчва в съответствие с правото на тази държава-членка, при условие че поддържа стабилна и ефективна икономическа връзка с тази държава-членка;

в) ако адресът на управление на телевизионен оператор е в държава членка, но решенията за програмното разписание се вземат в трета страна или vice-versa, той се смята за установен във въпросната държава-членка, при условие че значителна част от работната сила, ангажирана с реализирането на телевизионно разпространение, извършва дейност в тази държава-членка.

4. За телевизионни оператори, по отношение на които не се прилагат разпоредбите на параграф 3, се смята че са под юрисдикцията на дадена държава-членка в следните случаи:

а) те използват честота, предоставена от тази държава-членка;

б) въпреки че не ползват честота, предоставена от дадена държава-членка, те използват спътников капацитет, принадлежащ на тази държава-членка:

в) въпреки че не ползват нито честота, предоставена от дадена държава-членка, нито спътников капацитет, принадлежащ на дадена държава-членка, те използват спътникова връзка, намираща се в тази държава-членка.

5. Ако въпросът за това, коя държава-членка е компетентна, не може да бъде решен в съответствие с параграф 3 и 4, компетентната държава-членка е тази, в която телевизионният оператор е установен по смисъла на член 52 и следващите от Договора за създаване на Европейската общност.

6. Настоящата директива не се прилага по отношение на предавания, предназначени изключително за приемане в трети страни и които не се приемат пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки.";

3. добавя се следният член:

„Член 2а

1. Държавите-членки осигуряват свобода на приемането и не ограничават препредаването на телевизионни предавания на тяхна територия от други държави-членки, на основания, които попадат в областите, координирани от настоящата директива.

2. Държавите-членки могат временно да се ползват от дерогация от параграф 1, ако са изпълнени следните условия:

а) телевизионно предаване, произтичащо от друга държава-членка, открито, сериозно и тежко нарушава член 22, параграфи 1 или 2 и/или член 22а;

б) през предшестващите 12 месеца телевизионният оператор е нарушил разпоредбата/ите, посочена/и в буква а), най-малко в два предишни случая;

в) съответната държава-членка е уведомила писмено телевизионния оператор и Комисията за твърдените нарушения и за мерките, които възнамерява да предприеме, ако подобно нарушение възникне отново;

г) консултациите с излъчващата държава-членка и Комисията не са довели до приемливо уреждане в рамките на 15 дни от уведомлението, предвидено в буква в), а твърдяното нарушение продължава.

Комисията в срок от два месеца след уведомяването за взетите мерки от държавата-членка, взема решение относно това дали мерките са съвместими с правото на Общността. Ако тя реши, че не са, от държавата-членка ще се изисква спешно да прекрати съответните мерки.

3. Параграф 2 се прилага без това да засяга прилагането на всяка процедура, правно средство или санкция за съответните нарушения в държавата-членка, която има компетентност спрямо съответните телевизионни оператори.";

4. член 3 се заменя със следното:

„Член 3

1. Държавите-членки са свободни да изискват от телевизионните оператори, които са под тяхна юрисдикция, да приемат по-подробни или строги правила в областите, обхванати от настоящата директива.

2. Държавите-членки гарантират с подходящи средства, в рамките на тяхното законодателство, че телевизионните оператори, които са под тяхната юрисдикция, ефективно се придържат към разпоредбите на настоящата директива.

3. Мерките включват подходящи процедури, които да позволят на пряко засегнати трети лица, включително на граждани на други държави-членки, да сезират компетентните съдебни или други органи,

за да потърсят ефективното спазване на тези разпоредби съгласно националните разпоредби.

Член 3а

1. Всяка държава-членка може да вземе мерки съобразно правото на Общността, за да гарантира, че телевизионните оператори, които са под нейна юрисдикция, не излъчват на изключителна основа събития, за които се смята от държавата-членка, че са от голямо значение за обществото, по такъв начин, че да лишат значителна част от обществеността в тази държава-членка от възможността да проследи тези събития посредством предаване на живо или на запис по безплатна телевизия. Ако това стане, съответната държава-членка съставя списък от обозначени събития, национални или не, които тя прецени, че са от голямо значение за обществото. Тя трябва да извърши това по ясен и прозрачен начин, в подходящо и реално време. Извършвайки това, съответната държава-членка определя също дали тези събития следва да се предават изцяло или отчасти чрез отразяване на живо, или когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис.

2. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за всички взети мерки, или които следва да бъдат взети съгласно параграф 1. В срок от три месеца от уведомяването, Комисията проверява, дали тези мерки са съвместими с правото на Общността и ги съобщава на другите държави-членки. Тя иска становището на Комитета, създаден съгласно член 23а. Тя незабавно публикува взетите мерки в Официален вестник на Европейските общности и поне веднъж годишно, консолидирания списък на мерките, предприети от държавите-членки.

3. Държавите-членки осигуряват, с подходящи средства в рамките на тяхното законодателство, телевизионните оператори под тяхна юрисдикция, да не упражняват изключителни права, закупени от тези телевизионни оператори след датата на публикуване на настоящата директива, по такъв начин, че значителна част от обществеността в друга държава-членка е лишена от възможност да проследи събития, които са посочени от тази друга държава-членка съгласно предходните параграфи, изцяло или отчасти чрез предаване на живо или, когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис по безплатна телевизия, както е определено от тази друга държава-членка съгласно параграф 1.";

5. в член 4, параграф 1, думите „и услуги за телетекст" се заменят с думите „услуги за телетекст и телевизионен пазар";

6. в член 5 думите „и услуги за телетекст" се заменят с думите

„услуги за телетекст и телевизионен пазар";

7. член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 1, буква а) се заменя със следното:

„а) произведения, с произход от държави-членки;"

б) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Прилагането на разпоредбите на букви б) и в) се поставя в зависимост от условието произведенията, с произход от държави-членки, да не са предмет на дискриминационни мерки в съответните трети страни.";

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Произведенията, за които става дума в параграф 1, буква в) са произведения, създадени изключително от или в сътрудничество с продуценти, установени в една или повече държави-членки, от продуценти, установени в една или повече европейски трети страни, с които Общността е сключила споразумения по отношение на аудио-визуалния сектор, ако тези произведения са създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече европейски държави.";

г) параграф 4 става параграф 5 и се добавя следният параграф:

„4. Произведения, които не са европейски произведения по смисъла на параграф 1, но които са произведени в рамките на двустранни копродуцентски договори, сключени между държави-членки и трети страни, се смятат за европейски произведения, при условие че копродуцентите от Общността предоставят преобладаващата част от общите разходи на продукцията, и че продукцията не се контролира от един или повече продуценти, установени извън територията на държавите-членки.“;

д) в новия параграф 5 думите „параграф 1“ се заменят с думите „параграфи 1 и 4“;

8. член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Държавите-членки осигуряват телевизионните оператори, които са под тяхна юрисдикция, да не разпространяват кинематографични произведения извън периодите, договорени с титулярите на правата.“;

9. член 8 се заличава;

10. член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Настоящата глава не се прилага по отношение на телевизионни предавания, които са предназначени за местната аудитория и не представляват част от дадена национална мрежа.“;

11. заглавието на глава IV се заменя със следното:

„Телевизионна реклама, спонсорство и телевизионен пазар“;

12. член 10 се заменя със следното:

„Член 10

1. Телевизионната реклама и телевизионният пазар са лесно разпознаваеми като такива и са добре отделени от другите части на програмата чрез визуални и/или звукови средства.

2. Отделните рекламни и пазарни спотове са изключение.

3. Рекламата и телевизионният пазар не използват средства за подсъзнателно внушение.

4. Скритите реклама и телевизионен пазар са забранени.“;

13. член 11 се заменя със следното:

„Член 11

1. Рекламните и пазарните спотове се включват между предаванията. При условие че са изпълнени условията в съответствие с параграфи 2—5, рекламните и пазарните спотове могат също така да бъдат включени по време на предаванията по такъв начин, че да не се нарушават целостта и стойността на предаванията, като се вземат предвид естествените прекъсвания на предаванията, както и техните продължителност и естество, и по начин, по който да не бъдат накърнени правата на титулярите на права.

2. В предавания, състоящи се от отделни части, или в спортни предавания и в събития и представления със сходно естество, съдържащи прекъсвания, рекламните и пазарните спотове могат да бъдат включени единствено между отделните частите или в прекъсванията.

3. Излъчването на аудиовизуални произведения като игрални и телевизионни филми (с изключение на отделни серии, сериали, забавни програми и документални филми), при условие че тяхното програмно времетраене надвишава 45 минути, могат да бъдат прекъсвани след всеки изтекъл период от 45 минути. По-нататъшно прекъсване е възможно ако тяхното програмно времетраене надвишава поне с 20 минути два или повече пълни периода от 45 минути.

4. Когато предавания, различни от упоменатите в параграф 2, се прекъсват с реклами или пазарни спотове, следва да изтече период от поне 20 минути между последователни прекъсвания за реклама в рамките на предаванията.

5. Реклами и телевизионен пазар не се включват по време на религиозни служби. Не се прекъсват с реклами и телевизионен пазар новини, информационни политически и икономически предавания, документални филми, религиозни програми и детски предавания, когато тяхното програмно времетраене е по-малко от 30 минути. Ако тяхното програмно времетраене е 30 минути или повече, се прилагат разпоредбите на предходните параграфи.";

14. в член 12, уводните думи се заменят със следното:

„Телевизионната реклама и телевизионният пазар не трябва да:";

15. член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Забраняват се всички форми на телевизионна реклама и телевизионен пазар на цигари и други тютюневи изделия.";

16. в член 14 съществуващият текст става параграф 1 и се добавя следният параграф:

„2. Забранява се телевизионният пазар на медицински продукти, които са предмет на разрешително за пускане на пазара по смисъла на Директива 65/65/ЕИО на Съвета от 26 януари 1965 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до медицински продукти [8], както и телевизионния пазар на медицинско лечение.

17. в член 15 уводните думи се заменят със следното:

„Телевизионната реклама и телевизионният пазар за алкохолни напитки са в съответствие със следните критерии:";

18. в член 16 настоящият текст става параграф 1 и се добавя следният параграф:

„2. Телевизионният пазар е в съответствие с изискванията, упоменати в параграф 1 и освен това, не убеждава непълнолетните да сключват договори за продажба или наемане на стоки и услуги.";

19. член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Телевизионните програми не могат да бъдат спонсирани от предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи произведения.";

б) параграф 3 става параграф 4 и се добавя следният параграф:

„3. Спонсорирането на телевизионни програми от предприятия, чиито дейности включват производството или продажбата на медицински продукти и на медицинско лечение, могат да представят името или образа на предприятието, но не могат да представят специфични медицински продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по предписание в държавата-членка, под чиято

юрисдикция попада телевизионния разпространител.";

20. член 18 се заменя със следното:

„Член 18

1. Делът на програмното време, предназначено за пазарни спотове, рекламни спотове и други форма на реклама, с изключение на прозорците за телевизионен пазар по смисъла на член 18а, не надхвърля 20 % от дневното програмно време. Програмното време за рекламни спотове не надхвърля 15 % от дневното програмно време.

2. Делът на рекламните и пазарните спотове в даден едночасов период не надхвърля 20 %.

3. По смисъла на настоящия член рекламата не включва:

— съобщения, направени от телевизионния разпространител във връзка с неговите собствени програми и пряко произтичащите от тези програми помощни продукти,

— съобщения за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчени безплатно.";

21. добавя се следният член:

„Член 18а

1. Прозорците, посветени на предавания за телевизионен пазар, излъчвани от канал, който не е предназначен изключително за телевизионен пазар, са с минимална непрекъсваема продължителност от 15 минути.

2. Максималният брой прозорци за един ден е осем. Тяхното общо времетраене не надхвърля три часа на ден. Те трябва да бъдат ясно идентифицирани като телепазарни прозорци посредством визуални и звукови средства.";

22. член 19 се заменя със следното:

„Член 19

Глави I, II, IV, V, VI, VIa и VII, се прилагат *mutatis mutandis* спрямо каналите, които са предназначени изключително за телевизионен пазар. Рекламирането по такива канали е разрешено в рамките на дневните ограничения, установени в член 18, параграф 1. Член 18, параграф 2 не се прилага.";

23. добавя се следният член:

„Член 19а

Глави I, II, IV, V, VI, VIa и VII се прилагат *mutatis mutandis* спрямо канали, които са предназначени изключително за самореклама. Други форми на реклама по такива канали се разрешават в рамките на ограниченията, установени в член 18, параграфи 1 и 2. Тази разпоредба в частност е предмет на преразглеждане съгласно член 26.";

24. член 20 се заменя със следното:

„Член 20

Без да се засяга член 3, държавите-членки могат, като съблюдават надлежно правото на Общността, да определят условия, различни от тези по член 11, параграфи 2—5 и членове 18 и 18а по отношение на телевизионни предавания, които са предназначени единствено за националната територия, и които не могат да бъдат приети от обществеността, пряко или косвено, в една или повече други държави-членки.";

25. член 21 се заличава.

26. заглавието на глава V се заменя със следното:

„Защита на непълнолетните и обществения ред“;

27. член 22 се заменя със следното:

„Член 22

1. Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че предаванията на телевизионните оператори, които се под тяхна юрисдикция, не включват програми, които биха могли сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните, в частност програми, съдържащи порнография или неоправдано насилие.

2. Мерките, предвидени в параграф 1, се разпростират също върху други програми, които биха могли да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни, освен ако е гарантирано, чрез избор на времето на предаването или чрез друга техническа мярка, че непълнолетни, които попадат в обсега на излъчването, обикновено няма да чуят или видят такива предавания.

3. Освен това, когато такива програми се излъчват в некодирен вид, държавите-членки гарантират, че те се предшества от звуково предупреждение или се идентифицират с визуален знак през цялото време.“;

28. добавя се следният член:

„Член 22а

Държавите-членки гарантират, че предаванията не съдържат никакво подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.“;

29. добавя се следният член:

„Член 22б

1. Комисията отдава специално значение на прилагането на настоящата глава в доклада, предвиден по член 26.

2. Комисията в срок от една година от датата на публикуване на настоящата директива, съвместно с компетентните органи на държавите-членки, провежда изследване върху възможните предимства и недостатъци от по-нататъшни мерки за улесняване на контрола, упражняван от родители или попечители върху програмите, които непълнолетните могат да гледат. Това проучване отчита, *inter alia*, благоприятната оценка на:

— изискването за нов телевизионен приемник, да бъде оборудван с техническо устройство, което да позволява на родителите или попечителите да филтрират определени програми,

— въвеждането на подходящи рейтинг системи,

— насърчаване на политика за семейно гледане на телевизия и други образователни и осведомителни мерки,

— съобразяване с опита, натрупан в тази област в Европа и навсякъде другаде, както и с мненията на заинтересованите страни като телевизионни оператори, продуценти, образователни и медийни специалисти и съответните асоциации.“;

30. член 23, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Без да се засягат други разпоредби, приети от държавите-членки, в областта на гражданското, административното или наказателното право, всяко физическо или юридическо лице, независимо от националността, чиито законни права, в частност репутацията и доброто му име, са били засегнати от твърдение, основаващо се на неверни факти в телевизионно предаване, трябва да има право на отговор или на еквивалентни мерки. Държавите-членки гарантират, че ефективното упражняване на правото на отговор или на еквивалентни мерки не е възпрепятствано от необосновани изисквания или условия. Отговорът се излъчва в приемлив срок, последващ конкретното искане и във време и по начин, подходящи за предаването, за което се отнася искането.“;

31. след член 23 се добавя следната нова глава VIa:

„ГЛАВА VIa

Контактен комитет

Член 23a

1. Под егидата на Комисията се създава Контактен комитет. Той се състои от представители на компетентните органи на държавите-членки. Председателства се от представител на Комисията и заседава или по негова инициатива или по искане чрез делегиране от дадена държава-членка.

2. Задачите на този комитет са:

а) да улесни ефективното прилагане на настоящата директива посредством редовни консултации по всички практически проблеми, произтичащи от нейното прилагане, и по-специално от прилагането на член 2, както и по всички въпроси, за които обменът на мнения се смята за полезен;

б) да дава по собствена инициатива становища или по искане на Комисията относно прилагането от държавите-членки на разпоредбите на настоящата директива;

в) да бъде форум за обмен на мнения по всички въпроси, които следва да се разглеждат в докладите, които държавите-членки трябва да представят по силата на член 4, параграф 3, отнасящи се до методологията им, до срока на независимото проучване, посочено в член 25a, до оценката на офертите за това и до самото проучване;

г) да обсъжда резултатите от редовните консултации, които Комисията води с представителите на организациите на радио- и телевизионни оператори, продуценти, потребители, производители, доставчици на услуги и синдикати, и творческата общност;

д) да улесни обмена на информация между държавите-членки и Комисията относно положението и развитието на регулаторните дейности в областта на услугите за телевизионно разпространение, като се взема предвид аудиовизуалната политика на Общността, както и съответното развитие в техническата област;

е) да проучи всяко развитие, настъпило в сектора, по което обменът на мнения изглежда полезен.“;

32. добавя се следният член:

„Член 25a

Допълнително преразглеждане, както е предвидено в член 4, параграф 4, се извършва преди 30 юни 2002 г. То отчита едно независимо проучване относно въздействието на съответните мерки на общностно и на национално ниво.“;

33. член 26 се заменя със следното:

Не по-късно от 31 декември 2000 г. и след това на всеки две години, Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета и на Икономическия и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива, както е изменена и, ако е необходимо, прави допълнителни предложения за адаптирането ѝ към развитието в областта на телевизионното разпространение, по-специално в светлината на последните технологични новости."

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 31 декември 1998 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила от датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 30 юни 1997 година.

За Парламента
Председател
J. M. GIL-ROBLES

За Съвета
Председател
A. NUIS

[1] ОВ С 185, 19.7.1995 г., стр. 4 и ОВ С 221, 30.7.1996 г., стр. 10.

[2] ОВ С 301, 13.11.1995 г., стр. 35.

[3] Становище на Европейския парламент от 14 февруари 1996 г. (ОВ С 65, 4.3.1996 г., стр. 113). Обща позиция на Съвета от 18 юли 1996 г. (ОВ С 264, 11.9.1996 г., стр. 52) и Решение на Европейския парламент от 12 ноември 1996 г. (ОВ С 362, 2.12.1996 г., стр. 56). Решение на Европейския парламент от 10 юни 1997 г. и Решение на Съвета от 19 юни 1997 г.

[4] ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23. Директива, изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

[5] Дело C-221/89, Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd. and others, (1991 г.) ECR I-3905, точка 20.

[6] Виж по специално решенията по Дело 33/74, Van Binsbergen v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging, (1974

г.), ECR 1299 и Дело C-23/93, TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media, (1994 г.) ECR I-4795.

[7] OB L 113, 30.4.1992 г., стр. 13.

[8] OB 22, 9.2.1965 г., стр. 369. Директива, последно изменена с Директива 93/39/ЕИО (OB L 214, 24.8.1993 г., стр. 22).";

Важна правна бележка: Само законодателството на Европейските общности, публикувано в книжното издание на Официален вестник на Европейския съюз, се счита за автентично.